

39 נקרא היום האחרון והמסיים של הבריאה בשם תחלת מעשיך?
 40 וכללות הברוא בזה באופן כללי הוא⁶, דהנה, התהוות פללות
 41 סדר ההשתלשלות של ירדת האור האלוקי העליון מדרגה לדרגה
 42 בצורה הדרגתית מסודרת (באופן שכל דרגה קשורה באחרת כחוליות של

43 שלשלת האחוות זו בזו) שהוא דבר
 44 שנתהווה לצורך הבריאה (על-ידי
 45 צמצום האור האלוקי שמצד עצמו הוא
 46 למעלה מעולמות ונבראים) הוא
 47 מצד הרצון העליון האלוקי
 48 למלוכה על עולמות ונבראים,
 49 שעלה ברצונו של ה' ותברך
 50 'אנא אני אמלוך'⁷, אחיה מלך על
 51 עולמות ונבראים שאין זה ענין
 52 המלוכה של הקדוש-ברוך-הוא על
 53 העולמות כפי שנעשה לאחרי
 54 שישנם נבראים נפרדים
 55 הנראים כמציאות בפני עצמה ואין
 56 הבורא ניכר בהם, אלא הוא ענין
 57 המלוכה של האלוקות כפי
 58 שהוא "בטרם כל יצור
 59 נברא"⁸, ללא התייחסות ישירה
 60 למציאות של נבראים נפרדים דהינו
 61 בחינת רוממות והתנשאות
 62 עצמית שקיימת באלוקות מצד
 63 עצמה, מבלי כל התייחסות לעולמות
 64 ונבראים. וענין זה של מידת
 65 הרוממות וההתנשאות העצמית שבא
 66 לידי ביטוי ברצון כללי למלוכה
 67 נמשך ונתגלה וירד מכפי שהוא
 68 מידה ותכונה עליונה 'עצמית' להיות
 69 בגלוי בעולמות על-ידי אדם
 70 הראשון, שעל-ידי שאמר
 71 בתחילת בריאתו הו' מלך גאות
 72 לבש⁹, המשיך בחינת
 73 רוממות העצמית מידת המלכות
 74 כפי שהיא למעלה מהתייחסות
 75 לעולמות בגלוי שתהא ניכרת
 76 ונרגשת על העולמות והנבראים.

בתפילת מוסף של ראש השנה אומרים:

1 זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון¹, דקאי כוננת
 2 המילים "זה היום" הם על ראש-השנה, יום בראש היום בו נברא
 3 אדם הראשון², ויום זה נקרא תחלת מעשיך (פל מעשיך כל
 4 חלקי הבריאה), והינו, דעם
 5 היות שבכ"ה באלול נברא
 6 העולם³, ואם כן לכאורה יום זה,
 7 כ"ה באלול, היה צריך להיקרא
 8 "תחילת מעשיך" ולא א' בתשרי,
 9 מפל-מקום אינו נקרא כ"ה
 10 באלול תחלת מעשיך, לפי
 11 שעדין לא נשלמה בו ביום
 12 הראשון לבריאה פונת ותכלית
 13 הבריאה, עד ליום הששי
 14 למעשה בראשית, יום בראש
 15 אדם הראשון, שבו נשלמה
 16 פונת הבריאה, שהיא לעשות את
 17 העולם הזה התחנן לדירה' לאלוקות
 18 על-ידי עבודת האדם ולכן הוא
 19 תחלת כל מעשיך⁴ גם של
 20 הנבראים הללו שנבראו בימים
 21 הקודמים של ששת ימי בראשית, החל
 22 מ"ה אלול.
 23 וידוע מה שמדיק בזה כ"ק
 24 מו"ח אדמו"ר הרבי הרי"צ,
 25 חותנו של הרבי (בהמשך קבוצת
 26 מאמרים בנושא אחד שתחילתו
 27 במאמר חסידות של ראש-השנה
 28 תש"ד⁵), הלא בכל הענינים
 29 הבאים מלמעלה ובפרט בענין
 30 הבריאה של העולם והאדם צריך
 31 להיות סדר מסודר בתחלה
 32 וסוף, הן בתחילת הענין והן
 33 בסיומו, ואם-כן פנין שיום
 34 ששי למעשה בראשית שבו
 35 נברא האדם הוא בפועל סוף וסיום
 36 הבריאה שהתחילה ביום הראשון,
 37 הרי עדין אינו מוכן אף

בס"ד. יום ב' דראש השנה, ה'תשכ"ה

(הנחה בלתי מוגה)

1 זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון,
 2 דקאי על ראש-השנה, יום בראש אדם
 3 הראשון, ונקרא תחלת מעשיך (פל מעשיך),
 4 והינו, דעם היות שבכ"ה באלול נברא העולם³,
 5 מפל-מקום אינו נקרא תחלת מעשיך, לפי
 6 שעדין לא נשלמה בו פונת הבריאה, עד ליום
 7 הששי למעשה בראשית, יום בראש אדם
 8 הראשון, שבו נשלמה פונת הבריאה, ולכן הוא
 9 תחלת כל מעשיך⁴. וידוע מה שמדיק בזה כ"ק
 10 מו"ח אדמו"ר (בהמשך ראש-השנה תש"ד⁵),
 11 הלא בכל הענינים ובפרט בענין הבריאה צריך
 12 להיות סדר מסודר בתחלה וסוף, ואם-כן פנין
 13 שיום ששי למעשה בראשית הוא סוף הבריאה,
 14 הרי עדין אינו מוכן אף נקרא בשם תחלת
 15 מעשיך. וכללות הברוא בזה הוא⁶, דהנה,
 16 התהוות פללות סדר ההשתלשלות הוא מצד
 17 הרצון למלוכה, שעלה ברצונו ותברך
 18 אמלוך⁷, שאין זה ענין המלוכה כפי שנעשה
 19 לאחרי שישנם נבראים נפרדים, אלא הוא ענין
 20 המלוכה כפי שהוא "בטרם כל יצור נברא"⁸,
 21 דהינו בחינת רוממות והתנשאות עצמית. וענין
 22 זה נמשך ונתגלה על-ידי אדם הראשון, שעל-
 23 ידי שאמר הו' מלך גאות לבש⁹, המשיך בחינת
 24 רוממות העצמית בגלוי. וכמו-כן פעל אדם

(1) תפלת מוסף דר"ה (ר"ה כז, א.) (2) ויק"ר רפכ"ט. פסיקתא דר"כ פסקא כג (בחודש השביעי). (3) ויק"ר ופסיקתא דר"כ שם. תוד"ה לתקופות - ר"ה ח, א. (4) ראה חדא"ג מהרש"א ר"ה כז, א. (5) ד"ה זה היום בתחילתו (סה"מ תש"ד ע' 3). (6) ראה סד"ה אתם נצבים תרד"ע (המשך תער"ב ח"א בסופו 'ע' תרלד). (7) אד"ר - הובא בסה"מ"צ להצ"צ קע, ב. וראה לקו"ת נשא כא, ד. נצבים נא, ב. (8) פיוט "אדון עולם". וראה המשך תער"ב ח"א ס"ע תרכב. ד"ה אדון עולם תש"ג (סה"מ תש"ג ע' 10 ואילך). (9) תהלים צג, א. פרקי דר"א פ"א.